

Proiectul "Cult" exploatează nevoia umană elementară de a crede într-o forță superioară, experimentează pe această necesitate, confruntând omul contemporan cu noi idoli și altare. La nivel primar, se citește ca o colecție de imagini generate de diverse mărturii referitoare la experiențe mistice; mărturii perpetuate prin mituri, prin practicile religioase moderne sau aduse din zona devierilor psihice. Aria largă de influențe nu e neapărat derutantă, pentru că se folosesc simboluri cunoscute, mai mult decât atât, bine înrădăcinate în conștiința fiecăruia dintre noi. Odată ce recunoaștem însă aceste simboluri (scara, zidul, deschiderea, lumina, coarnele), contextul larg în care sunt ele prezentate încă nu se clarifică. Înțelegerea lui necesită o citire profundă. Vom fi forțați să recunoaștem în ambiguitatea prezentării dificultatea interpretării trecutului, inconsistența, confuziile și contradicțiile specifice cunoașterii contemporane.

Cătălin Petrișor imaginează spații propice desfășurării unor evenimente. Dar nu întregul eveniment este prezentat, ci o secvență a lui, privitorul având posibilitatea de a alege un final pentru povestea din imagine. Spațiile din lucrările artistului au câteva elemente comune: simplitatea, sterilitatea, misterul și o răceală dominantă. Aceste spații ne sunt familiare pentru că respectă noțiunea de încăpere, dar ele ne rămân total nefamiliare prin inumanitatea și irealitatea lor. Și atunci se naște frica de necunoscut, de contact cu elemente care nu aparțin sferei cotidiene.

Lumina este nelipsită experiențelor mistice așa cum le știm reprezentate în diverse tablouri sau imagini din cărți ce vorbesc despre sfinți și alte caractere ce țin de religie. Pe de altă parte, deși este un simbol revelator, al adevărului și ar trebui să arate calea cea dreaptă, lumina apare în lucrările lui Cătălin Petrișor și ca reflector orientat către o lume despre care nu știm absolut nimic, nici măcar faptul că ar exista. Singurele imagini, și ele inventate, în legătură cu aceste reprezentări, ne sunt familiare datorită filmelor S.F și noi, privitorii, ne întrebăm dacă azi lumina mai are același înțeles ca în zilele de demult. Astfel se discută însăși capacitatea omului modern de a continua practica miturilor, de a trai autentic orice tip de experiență mistică atunci când lumina are un sens dublu.

Dacă folosirea simbolului luminii este un exercițiu în futilitate, odată puși în fața personajului central al expoziției, un om cu coarne, reluat în mai multe lucrări de pictură și folosit ca subiect pentru două proiecții, descoperim „noul idol”. Atitudinea sa e gravă și impunătoare. Recunoaștem în attributele sale vechile semnificații ale coarnelor ca simbol al puterii dar totodată poate fi un simbol al răului absolut, identitatea lui fiind greu de stabilit.